

Regenerace a úprava centra Milevska

diplomní projekt: Klára Křivánková
vedoucí práce: Ing. arch. Jan Sedlák
FA ČVUT ls 2014 - 2015

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Klára Křivánková

datum narození: 22.10.1989

akademický rok / semestr: 2014/2015 LETNÍ SEMESTR

ústav: 15125 ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ III

vedoucí diplomové práce: Ing. arch. Jan Sedlák

téma diplomové práce: REGENERACE A ÚPRAVA CENTRA MILEVSKA
 viz přihláška na DP DOSTAVBA NA MĚSTĚ A TRANSFORMACE AUTOBUSOVÉHO NÁDRAŽÍ

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

ZADÁNÍM PROJEKTU JE VRÈSIT CENTRÁLNÍ ČASŤ MĚSTA MILEVSKA
 ? MILEVSKA PLOSNÉHO A PRŮSTROJOVÉHO USPOŘÁDÁNÍ
 A URBANISTICKÉHO DETAILU.

2/

Pro AU/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Pro D/ součástí zadání budou jasně a konkrétně specifikované jednotlivé fáze projektu, které jsou nezbytnou součástí řešení

MULTIFUNKCENÍ MĚSTSKÁ ZÁSTAVBA

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

SEST VÝKRESY, SITUACE 1:500; PĚDORYSY 1:200 (1:100); REZY 1:200 (1:100); PONLEBOY 1:200 (1:100); DETAIL; VIZUALIZACE –
 PERSPEKTIVNÍ ZOBRAZENÍ A PONLEDU CHODCE + NADMILEVSKA

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

FYZICKÝ MODEL

ROZSAM A NĚŘÍTÍKU JEDNOTLIVÝCH ČASÍ MOCOU BYT PO DOHODE
 S VEDOUĆIM UPŘESNĚNA.

Datum a podpis studenta 25.2.2015

Datum a podpis vedoucího DP

registrováno studijním

Datum a podpis děkana FA ČVUT
oddělením dne**ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE****FAKULTA ARCHITEKTURY**AUTOR, DIPLOMANT: Klára Křivánková
AR 2014/2015, LS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: REGENERACE A ÚPRAVA CENTRA MILEVSKA

(ČJ)

REGENERATION AND LAYOUT ALTERATION OF THE MILEVSKO CITY CENTRE

(AJ)

JAZYK PRÁCE: ČESKÝ

Vedoucí práce:	Ing. arch. Jan Sedlák	Ústav: Navrhování III
Oponent práce:		
Klíčová slova (česká):	Milevsko, veřejný prostor, parter, náměstí, urbanismus, autobusové nádraží, transformace	Základním východiskem řešení je přesun autobusového nádraží mimo centrum města, návrát původních funkcí a činností do města a s tím související obnova struktur a měřítka. Dispozici náměstí celkově narušenou demoličními zásahy doplňuji v prolukách. Jinak plochu nechávám volnou pro shromažďování a pořádání akcí. V prostoru dnešního autobusového nádraží navazuji kompaktní městskou zástavbou, která spoluvytváří po svém obvodu specifické charakterystické ulice Růžová, Havlíčkova, Pod Farou. Navržené kompoziční schéma nové zástavby je založeno na obnově uliční sítě, respektování uličních čar stávající zástavby, zvýraznění os významných budov a průhledech na pozitivní architektonické dominanty. Novým urbanistickým prvkem je propojení Havlíčkovy ulice s náměstím podél obchodního domu Centrum. V ulici Havlíčkova je odkryt potok, který tudy nyní vede zatrubněný. Dále tato ulice propojuje „pláky“, každý s jinou kvalitou, s hlavním náměstím. Tak vznikají prostory s intimní atmosférou, které jsou naprostou protiváhou k hlavnímu volnému otevřenému náměstí.
Anotace (česká):	The basis for the solution is moving of the bus station outside the city centre, returning of natural functions and activities to the city centre and related restoration of structures and scale. I complete the disposition of the city square, overall disrupted by demolition, in vacant sites. I am otherwise leaving the area open for public gatherings and the organization of events. In place of the current bus station, I continue with compact urban development, which co-creates the character of the streets Růžová, Havlíčkova, and Pod Farou along its periphery. The proposed compositional scheme of the new development is based on the restoration of the street network, respecting of the street lines of the current development, highlighting of the axes of significant buildings and the vistas of positive dominant architectural structures. A newly introduced urban element is the connection of Havlíčkova street with the city square along the Centrum department store. A stream that is currently running through a pipeline in Havlíčkova street is also uncovered as part of the restoration. This street further connects places, each with a different quality, to the main square. This creates spaces with intimate atmosphere, which are a complete counterpoint to the open area of the main square.	I complete the disposition of the city square, overall disrupted by demolition, in vacant sites. I am otherwise leaving the area open for public gatherings and the organization of events. In place of the current bus station, I continue with compact urban development, which co-creates the character of the streets Růžová, Havlíčkova, and Pod Farou along its periphery. The proposed compositional scheme of the new development is based on the restoration of the street network, respecting of the street lines of the current development, highlighting of the axes of significant buildings and the vistas of positive dominant architectural structures. A newly introduced urban element is the connection of Havlíčkova street with the city square along the Centrum department store. A stream that is currently running through a pipeline in Havlíčkova street is also uncovered as part of the restoration. This street further connects places, each with a different quality, to the main square. This creates spaces with intimate atmosphere, which are a complete counterpoint to the open area of the main square.
Anotace (anglická):		

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 29. 5. 2015

podpis autora-diplomanta

Základním požadavkem je vyřešit koncepci urbanistických a dopravních vazeb v rámci širších vztahů včetně prostorového a provozního fungování veřejných prostorů. Dále pak podrobně vyřešit centrální část města Milevska z hlediska plošného a prostorového uspořádání, funkčního využití a urbanistického detailu. Posílení kvality řešení náměstí E. Beneše jako hlavního reprezentativního a shromážďovacího prostoru města a vyřešení prostoru stávajícího autobusového nádraží. Návrh by měl zhodnotit stávající stav a provozní a funkční náplň území a navrhnut vhodné využití prostorů, které budou mít udržitelnou funkci a vzhled, včetně propojení těchto prostorů. Řešení by mělo odrážet potřeby města s ohledem na společenskou a ekonomickou stránku. Stávající objekty v řešeném území a jeho nejbližším okolí je doporučeno zachovat, popřípadě navrhnout regulatyvy pro úpravu těchto objektů. Výjimku tvoří stávající objekt městské policie č. p. 733, který lze v případě potřeby odstranit. V průlince na náměstí E. Beneše, původní č. p. 91, je doporučeno respektovat projektovou dokumentaci polyfunkčního objektu, který navrhuje pěší propojení pasáží z náměstí E. Beneše do ulice Za Radnicí a následně do rozvojové plochy okolo rybníka Kubík.

Důležitým úkolem je zamyslet se nad koncepcí fungování veřejné (zejména autobusové) dopravy ve městě jako celku. Doporučujeme zvážit redukování autobusového nádraží na 11 stání tak, aby koncepce veřejné dopravy byla vytvořena s menšími prostorovými nároky a centrum města mohlo být doplněno o další městotvorné funkce. Lze uvažovat i s přemístěním autobusového nádraží nebo nahrazením redukovaných ploch na jiném vhodnějším místě ve městě se zachováním dopravní obsluhy území. Z hlediska dopravy v klidu je vhodné navýšit počet parkovacích a odstavných stání o cca 30 oproti stávajícímu stavu v řešeném území nebo jeho těsné blízkosti. Město uvítá úpravu křižovatky silnic II/105 a II/121 pro zpřehlednění a zvýšení plynulosti provozu, prověření řešení křižovatky silnic III/10542, II/105 a výjezd z autobusového terminálu. Nepředpokládá se zbudování podzemního parkoviště na náměstí. Nevylučuje se využití suterénu nových budov pro parkování a podobně.

Návrh by měl sledovat hledisko přiměřené ekonomické náročnosti zvoleného řešení.

Ing. arch. Simona Švecová, Ing. arch. Marek Janta, Ph. D. (převzato ze zadání architektonicko-urbanistické soutěže na centrum města Milevska)

Obecné hodnoty center maloměst v ČR

Centrum na malém městě (kolem 10 tis. obyvatel) je místem každodenní nejkoncentrovanější komunikace obyvatel. Nejen místo společenského života, ale i práce a bydlení. Náměstí je v zásadě tržním volným prostorem, kterému dominuje kostel jako symbol církevní moci a radnice jako symbol světské moci. Nepostradatelnou vlastností je uzavřenosť a vybavenost. V České republice je nezbytnou součástí náměstí kašna nebo fontána, což je místo setkávání a symbolické pohostinnosti a transcendentální prvek jako morový sloup, socha nebo památník.

Centrum má v zásadě více funkcí a nedá se dělit na obytná, oddechová, dopravní, rozptylová a shromažďovací, slavnostní, společenské, reprezentativní, obchodní apod. Od svého vzniku je centrum Milevska tvořeno dvou až čtyř podlažními domy. Je výhodné zachovat a rozvíjet polyfunkčnost centra, což podpoří také možnost centra disponovat směsí pracovních příležitostí, služeb, obchodu a bydlení. Obchodní funkci je vhodné doplnit i funkcí občerstvení v různých formách. Obyvatelé kladou větší důraz na blízkost služeb než obyvatelé velkých měst.

autor: Miloš Maňas

„Způsob, kterým jednáme, těsně souvisí s prostředím. Naše chování je často přímo ovlivněno typem prostředí, ve kterém žijeme a způsobem, jakým je organizováno. Prostředí ovlivňuje psychiku – jednání, rozhodování, čtení, vnímání, prožitky, pohyb, interpretaci prostoru.“ (SCHMEIDLER, Karel, Sociologie v architektonické a urbanistické tvorbě)

Vedoucí práce:
Ing. arch. Jan Sedlák

Konzultanti:
Ing. arch. Ivan Hnízdil
Ing. Václav Pivoňka / doprava
Ing. arch. Radmila Fingerová / krajina

Historie Milevska

Podle dochovaných archeologických nálezů se předpokládá, že oblast dnešního města byla osídlena již ve starší době kamenné a obyvatelstvo se zde usadilo na trvalo. Vlivem stěhování národů z východu se do oblasti dostávali postupně Slované, kteří začali vytlačovat původní obyvatele. O jejich první přítomnosti v oblasti vypovídají nálezy, které dokládají slovanské osídlení někdy okolo 8. století našeho letopočtu.

Budoucí město se nacházelo na křižovatce obchodních cest ve 12. století, což mu předurčovalo prosperitu a růst. První písemná zmínka o městu pochází z roku 1184 a týká se bohatého velmože Jiřího z Milevska. Na jeho popud byl ve městě založen roku 1187 premonstrátský klášter. O výstavbu kláštera se zasloužili řeholníci vedení opatem Jarlochem. Během následujících let procházel majetek kláštera rozkvětem a díky dobré správě a výhodné pozici na křižovatce cest se stal brzy jedním z nejbohatších klášterů v zemích koruny České.

Milevsko bylo katolické město, takže se stalo cílem nájezdu husitů. Město bylo dobyto, klášter byl roku 1420 vypálen a majetek vyrabován. Okolní pozemky si rozebrala šlechta, v první fázi připadl do vlastnictví rodu Rožmberků, kteří ho spravovali do roku 1543, kdy připadl rodu Švamberků. V roce 1513 povolil Jindřich ze Švamberka městu vlastní pivovar.

Události roku 1620 a celkový dopad na společnost společně s konfiskací majetku nekatolíků po Bílé hoře se odrazily i v Milevsku. Majetek byl zabaven a navrácen do rukou katolického rádu premonstrátů přesněji do rukou Strahovského kláštera. Převedení majetku pod správu kláštera mělo za následek, že se již milevský klášter nikdy nestal opět opatstvím. V 17. a 18. století je město zasaženo černou smrtí, která obcházela Evropu v opakujících se morových epidemích, jež měly katastrofální dopad. Městečko i jeho okolí bylo téměř zcela zničeno. Stará radnice je vedená v Seznamu kulturních památek v okrese Písek.

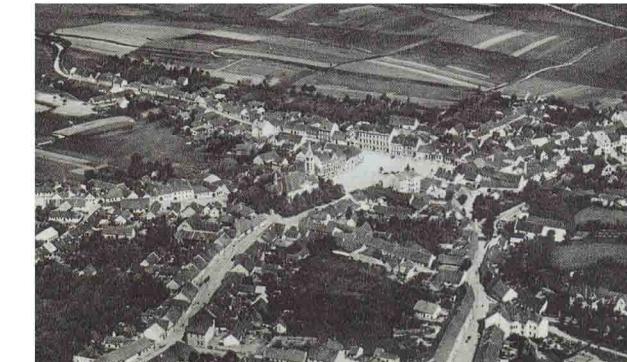
V roce 1749 zachvátilo město požár, který zničil mnoho budov ve městě včetně budov stojících na místě dnešní nové radnice. Na tomto místě po požáru bývaly obchodní prostory, než je v roce 1899 město vykoupilo na stavbu nové radnice.

V erbu města je zpodobněn staročeský hejtman. Má plnovous, knížecí čepici a modrý štít s hodějovským kaprem. Roku 1934 jsou budovy pivovaru (do té doby ve vlastnictví města) prodány třeboňskému pivovaru.

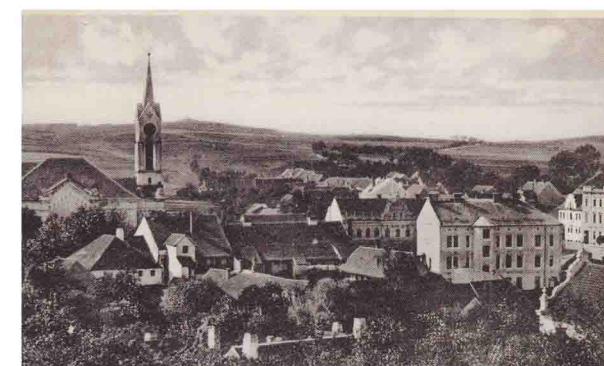
Díky poklesu produktivní populace se oblast začala ekonomicky propadat, až se stala jednou z nejchudších oblastí v zemi, což vydrželo městu až do počátku 20. století.

Severní strana Velkého náměstí, 1926

Letecký pohled na centrum města, 1930

Wilsonovo náměstí a zaniklá zástavba východně od kostela a v Havlíčkově ulici, pohled z Hůrky 1926

pohled z věže kostela sv. Bartoloměje na severovýchodní část náměstí, 1937

Historie náměstí E. Beneše

pohled z věže kostela sv. Bartoloměje na severovýchodní část náměstí, 1900

Hlavní náměstí, 1902

Jižní strana Velkého náměstí s obchodníky a podnikateli. Vpravo v mís- tech pozdější radnice masné krámy, 1901

Pohlednice, 1914

Podle dochovaných archeologických nálezů se předpokládá, že oblast dnešního města byla osídlena již ve starší době kamenné a obyvatelstvo se zde usadilo na trvalo. Vlivem stěhování národů z východu se do oblasti dostávali postupně Slované, kteří začali vytlačovat původní obyvatele. O jejich první přítomnosti v oblasti vypovídají nálezy, které dokládají slovenské osídlení někdy okolo 8. století našeho letopočtu.

Budoucí město se nacházelo na křížovatce obchodních cest ve 12. století, což mu předurčovalo prosperitu a růst. První písemná zmínka o městu pochází z roku 1184 a týká se bohatého velmože Jiřího z Milevska. Na jeho popud byl ve městě založen roku 1187 premonstrátský klášter. O výstavbu kláštera se zasloužili řeholníci vedení opatem Jarlochem. Během následujících let procházel majetek kláštera rozkvětem a díky dobré správě a výhodné pozici na křížovatce cest se stal brzy jedním z nejbohatších klášterů v zemích koruny České.

Milevsko bylo katolické město, takže se stalo cílem nájezdu husitů. Město bylo dobyto, klášter byl roku 1420 vypálen a majetek vyrabován. Okolní pozemky si rozebrala šlechta, v první fázi připadly do vlastnictví rodu Rožemberků, kteří ho spravovali do roku 1543, kdy připadly rodu Švamberků. V roce 1513 povolil Jindřich ze Švamberka městu vlastní pivovar.

Události roku 1620 a celkový dopad na společnost společně s konfiskací majetku nekatolíkům po Bílé hoře se odrazily i v Milevsku. Majetek byl zabaven a navrácen do rukou katolického rádu premonstrátů přesněji do rukou Strahovského kláštera. Převedení majetku pod správu kláštera mělo za následek, že se již milevský klášter nikdy nestal opět opatstvím. V 17. a 18. století je město zasaženo černou smrtí, která obcházela Evropu v opakujících se morových epidemiích, jež měly katastrofální dopad. Městečko i jeho okolí bylo téměř zcela zničeno. Stará radnice je vedená v Seznamu kulturních památek v okrese Písek.

V roce 1749 zachvátilo město požár, který zničil mnoho budov ve městě včetně budov stojících na místě dnešní nové radnice. Na tomto místě po požáru bývaly obchodní prostory, než je v roce 1899 město vykoupilo na stavbu nové radnice.

V erbu města je zpodobněn staročeský hejtman. Má plnovous, knížecí čepici a modrý štít s hodějovským kaprem. Roku 1934 jsou budovy pivovaru (do té doby ve vlastnictví města) prodány třeboňskému pivovaru.

Díky poklesu produktivní populace se oblast začala ekonomicky propadat, až se stala jednou z nejchudších oblastí v zemi, což vydrželo městu až do počátku 20. století.

Urbanistický vývoj

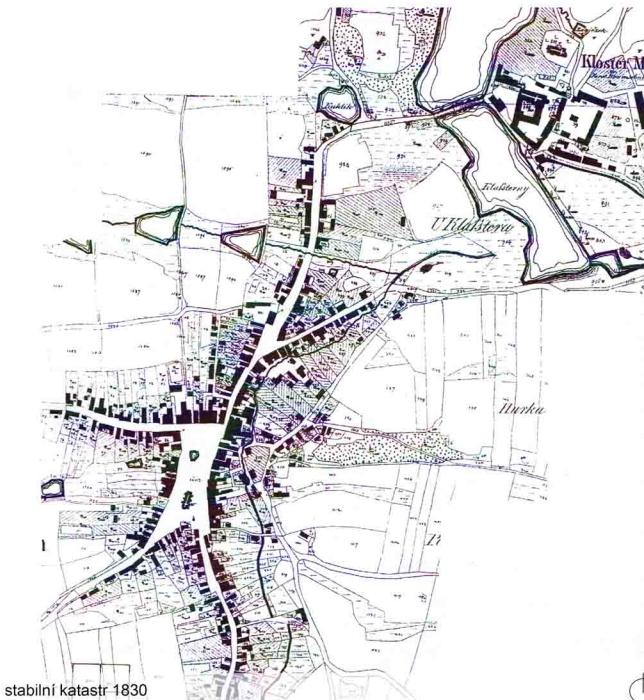
Milevsko se rozkládá v široké kotlině jižně od Cunkovského hřbetu, kterou protéká od severu k jihovýchodu Milevský potok, který vlévá do říčky Smutné (pravý přítok Lužnice v Bechyni). Samo město je jihozápadně od potoka, v mělkém zvlhčeném údolí drobného přítoku, do kterého ústily ještě od západu dvě vodoteče, které jsou už zaniklé. Jedna kolmo přetínala náměstí a druhá vymezovala severní okraj historického intravilánu. Premonstrátsky klášter, postavený severovýchodně od města nad levým břehem Milevského potoka, tvoří samostatný celek. Potok zde od středověku do roku 1840 napájel velký Klášterní rybník. Osídleno bylo Milevsko nejpozději v 11. století. V jihozápadní části rajského dvora bylo odkryto sídlo velmože Jiřího z Milevska z doby před rokem 1184. Mezi léty 1184-87 založil při svém sídle Jiří z Milevska premonstrátsky klášter, který byl nejstarším velkým klášterem v jižních Čechách. Napřed premonstráti využívali existující kostel sv. Jilji, který následně rozšířili. V 80. letech 12. století však začala výstavba nové baziliky severně od sídla. Klášter se během 13. století rozvinul v jeden z největších a nejvýznamnějších klášterů v Čechách, tvořící dobře opevněný celek, chráněný hradbami a velkým rybníkem. Kostel sv. Jilji nadále plnil funkci farního kostela pro Milevsko. Těžiště vlastního Milevska se zřejmě v průběhu 13. století přesunulo jihozápadně od kláštera, na místo nynějšího hlavního náměstí. Poměrně velká vzdálenost byla dánka jednak požadavkem na oddělení kláštera a jednak značnou šírkou zamokřené nivy Milevského potoka. Zřejmě na místě nynějšího Milevska existovalo také osídlení už dříve. Západně od náměstí se našly zlomky keramiky z doby halštatské, ale i ze 13. století. Nejpozději roku 1327 bylo Milevsko městečkem a roku 1437 se uvádí jako město. Půdorys Milevska lze chápat jako kompromis mezi lokálním zaměřením a původní komunikací situací. Obdélný prostor náměstí je proto v severní části téměř pravouhlý, zatímco na jihu má tvar vidlice. Milevskem procházela vedlejší stezka (milevská), tvořící spojku linecké cesty z Mirovic na vitorazskou stezku do Soběslavi. Ostatní cesty měly převážně místní význam. Město bylo plně podřízeno klášteru, a tak se nevyvinulo ve významnější městský celek. Již v 15. století však byla v Milevsku zčásti zděná zástavba, což dokázal archeologický výzkum. Roku 1420 byl klášter vypláněn a pobořen husity, kteří si vybudovali opevněný tábor na vrchu Húrka. Po husitských válkách byl obnoven, ale jeho majetek ovládali zástavní a od roku 1558 dědiční držitelé panství. Po roce 1565 klášter zanikl a těžiště osídlení se už jednoznačně soustředovalo ve městě. Město roku 1513 vyhořelo a po obnově začalo nabývat reprezentativnějšího

I. vojenské mapování cca 1780

II. vojenské mapování cca 1836-52

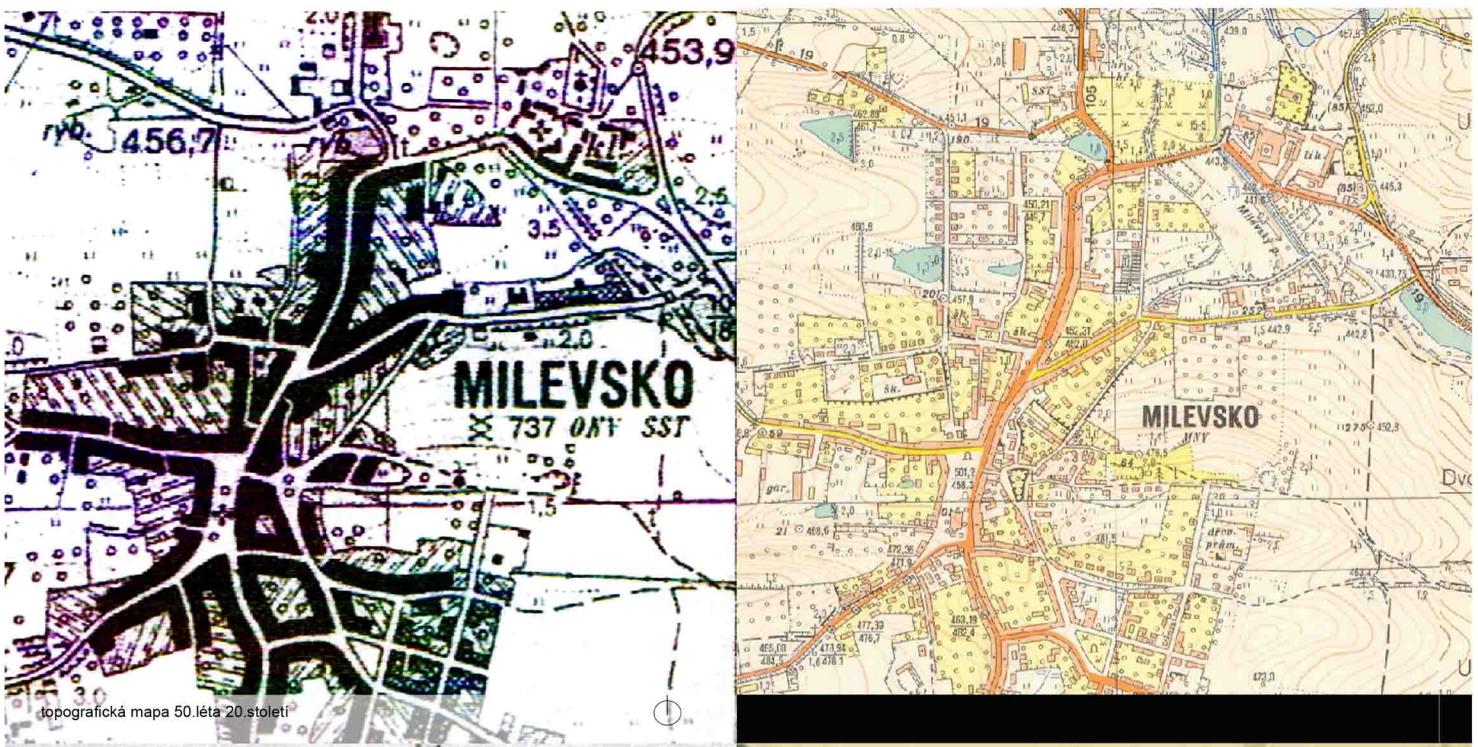

stabilní katastr 1830

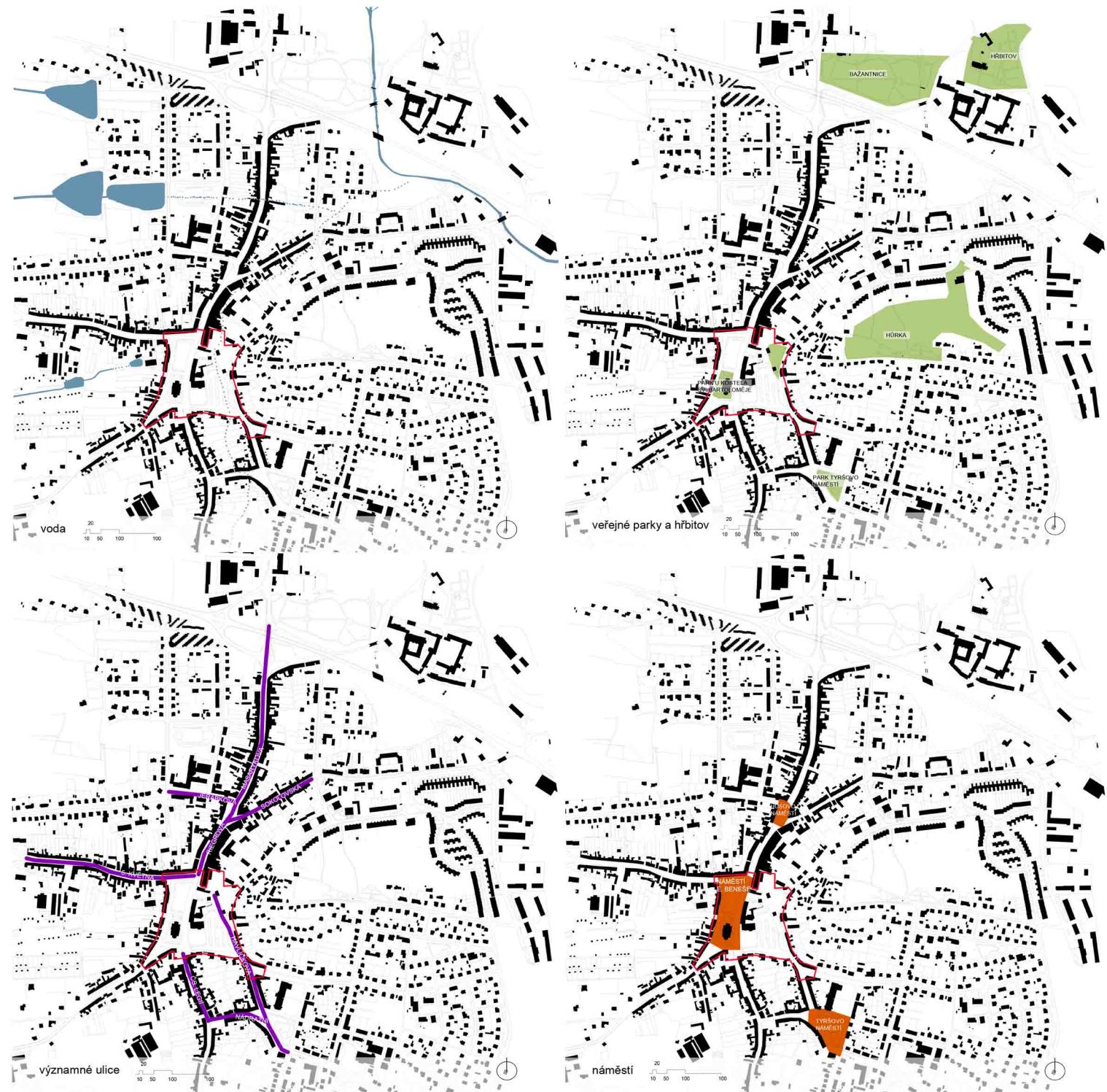
III. vojenské mapování cca 1877-80

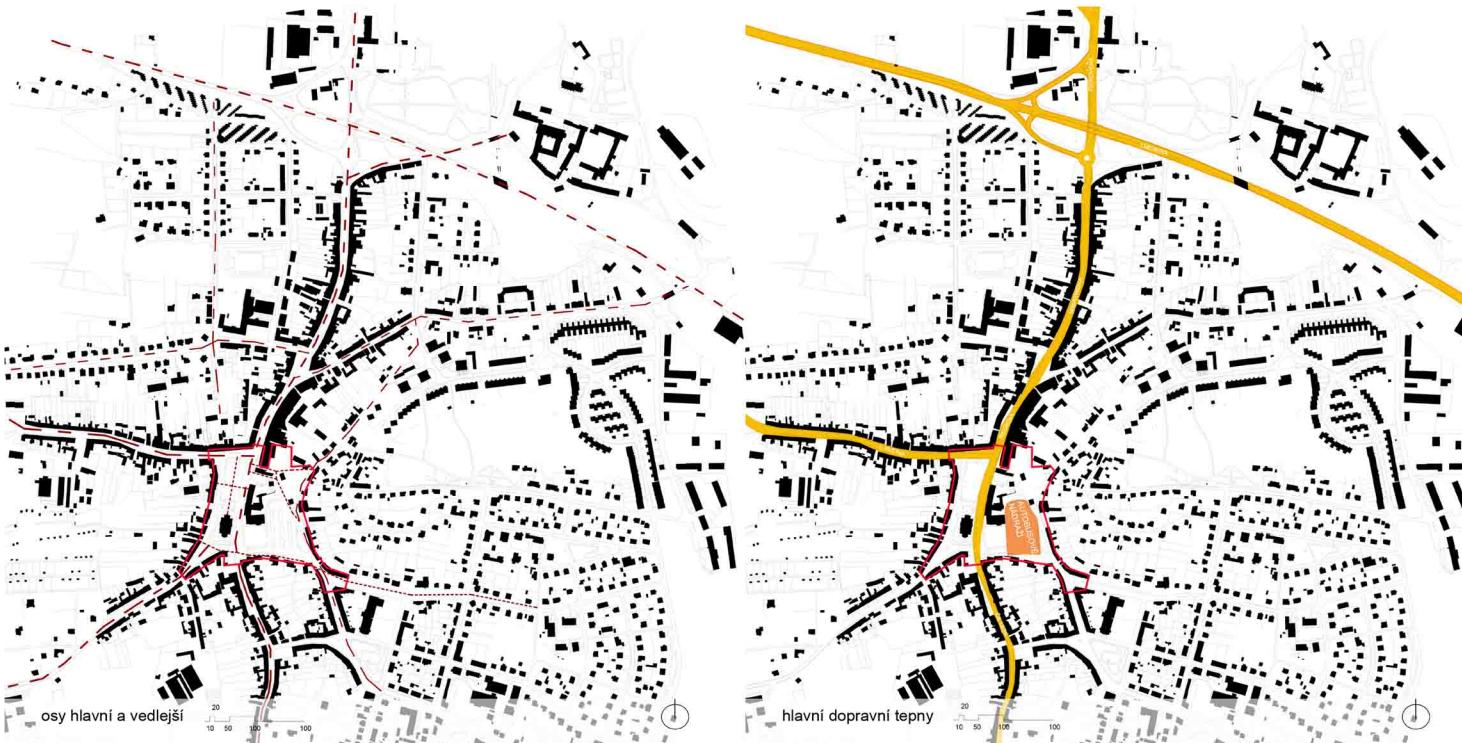
Urbanistický vývoj

Nejstarší známý obraz Milevského kláštera: rytina jana Willenberga z r. 1601

záru a také začalo získávat privilegia. Před rokem 1524 byl také postaven pro město vlastní filiální kostel sv. Bartoloměje v ose vyvýšené jižní části náměstí. Dalším předělem se stala třicetiletá válka. Průmě dopad třicetileté války byl velmi citelný. v polovině 17. století bylo ve městě 63 % domů pustých. Milevsko prakticky do konce 18. století nerostlo, třebaže záhy dosáhlo předbělohorského počtu domů. Odbodi konce 18. s počátku 19. století bylo charakterizováno rychlým stavebním rozvojem. Počet domů se zdvojnásobil. Náměstí získalo malebný pozdně barokní ráz, třebaže se nezavilo venkovského charakteru. Do roku 1869 počet obyvatel rost a poté začal stagnovat a mírně klesat. V tomto období se stavělo západně od vidlice (Husovo náměstí) směrem ke klášteru a podél cest za potokem. Kompozičně šlo o růst orientovaný na trasy stávajících cest bez uplatnění ortogonálních schémát. Zástavba byla především přízemní a měla venkovský charakter. Jen radnice a některé domy na náměstí měly městský ráz. Okolí kláštera se výrazně změnilo. Roku 1840 byl zrušen velký Klášterní rybník. Velká bažantnice, táhnoucí se severně od silnice, byla roku 1880 rozšířena na dno horní části bývalého rybníka, čímž zanikly panoramatické pohledy na klášter od severozápadu. Dosavadní část bažantnice byla vykácena. Roku 1847 byl založen park na Hůrce. Obraz náměstí ovlivnilo roku 1855 zavezení rybníčku v jeho severní části, na jeho místě byla vybudována kašna. V letech 1863-66 získalo náměstí dominantu v podobě věže kostela sv. Bartoloměje, byly zde vysázeny stromy a celá jižní část prostoru ztratila charakter náměstí. Obecně bylo období konce 19. století dobou úpadku. Milevsko nedokázalo hospodářsky konkurovat tovární výrobě, která se zde díky vlivu premonstrátů a odlehlé poloze daleko od železnice nemohla projevit. V Milevsku byla železnice zavedena až v roce 1889. Milevsko bylo jednou z nejchudších českých oblastí. Až na přelom 19. a 20. století přišlo zlepšení. Do malebného obrazu náměstí, dotvořeného secesí, začaly tvrdě vnikat nové měřítkem i architekturou cizorodé prvky okresního úřadu, pošty, Masarykovy školy, později obytný blok, a přistavba radnice. Jihovýchodně pod náměstím ustoupila část starší zástavby rozšířeným ulicím směrem k sídlišti a autobusovému nádraží. Zlomem byl rok 1950, kdy byla postavena Janka n. p. (ZVVZ). Tovární komplex byl umístěn za nádražím, tedy zcela mimo město. V roce 1947 mělo Milevsko jen 3 182 obyvatel a roku 1991 trojnásobek, 9 457. Dnes není město z památkového hlediska příliš zajímavé. Výjimku tvoří areál kláštera. To je chráněno od roku 1968 formou památkového ochranného pásmá.

① kostel sv. Bartoloměje	⑩ gymnázium T.G. Masaryka
② kaple sv. Jana Nepomuckého	⑪ poliklinika
③ pomník obětem 2. sv. v.	⑫ 1. základní škola
④ pomník Osvobození	⑬ hřiště
⑤ radnice	⑭ mateřská škola
⑥ městský úřad	⑮ zvláštní škola
⑦ finanční úřad	⑯ památník
⑧ pošta	⑰ žulové sympozium
⑨ pomník revoluce 1945 s kašnou	⑱ sochy
⑩ galerie	⑲ klášter premonstrátů
⑪ dům Čeňka Holase	⑳ kostel sv. Jiljí
⑫ sokolovna	㉑ hřbitov
⑬ památník	㉒ tenisové kurty
㉓ mateřská škola	㉓ koupaliště
㉔ socha Karla Stehlíka	㉔ městská knihovna
㉕ cyklistické rampy	㉕ fara
㉖ infocentrum	㉖ stará radnice
㉗ synagoga	

Územní plán

BYDLENÍ A VYBAVENOST

STAV	NÁVRH	VÝHLED	
			OBYTNÁ ZÁSTAVBA NIZKOPODLAŽNÍ
			OBYTNÁ ZÁSTAVBA VICEPODLAŽNÍ
			SMIŠENÉ FUNKCE MĚSTSKÉHO CENTRA
			OBČANSKÁ VYBAVENOST, OBSLUŽNÁ SFERA

ZELENЬ A KRAJINA

STAV	NÁVRH	VÝHLED	
			VEŘEJNÁ ZELENЬ
			VZROSTLÁ SOLITERNÍ ZELENЬ
			WODNÍ PLOCHY, TOKY

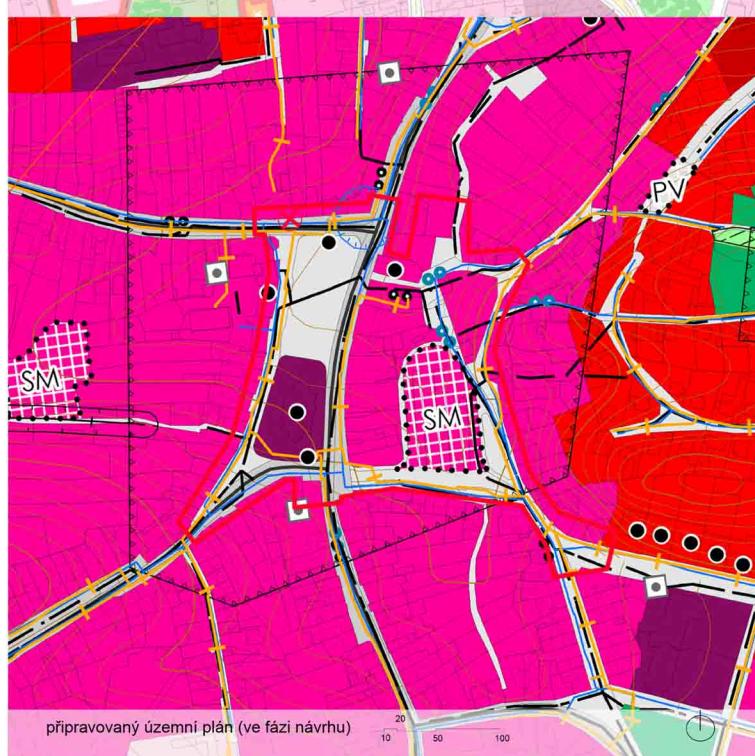
DOPRAVA

STAV	NÁVRH	VÝHLED	
			SILnice II. třídy
			TRASY PŘELOŽKY SILNICE II/105
			SILnice III. třídy
			OBSLUŽNÉ KOMUNIKACE
			DOPRAVNÍ PLOCHY
			ZELEZNICE, VLEČKY
			HLUKOVÁ PÁSMO 65 dB
			HLUKOVÁ PÁSMO 55 dB

ZNAČENÍ

STAV	NÁVRH	VÝHLED	
			PAMÁTKOVÉ CHRÁNĚNÉ OBJEKTY, AREÁLY

územní plán_legenda

PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ - STABILIZOVANÉ

bydlení - v bytových domech
bydlení - v rodinných domech - městské a příměstské
občanské vybavení - veřejná infrastruktura
veřejné prostranství
veřejné prostranství - veřejná zeleň
plochy smíšené obytné - městské
plochy smíšené obytné - venkovské
dopravní infrastruktura - silniční

PLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ - PLOCHY ZMĚN

plochy smíšené obytné - městské

PAMÁTKOVÉ LIMITY A HODNOTY

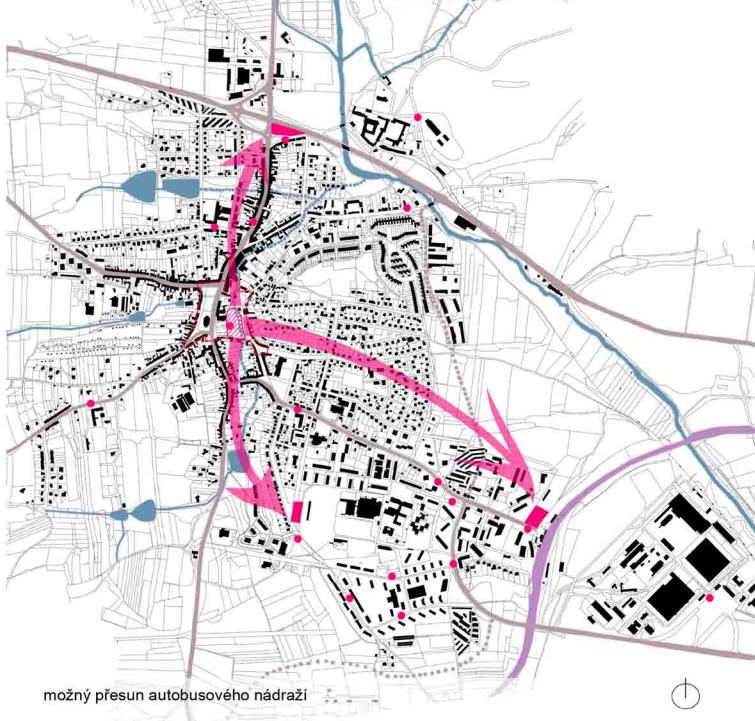
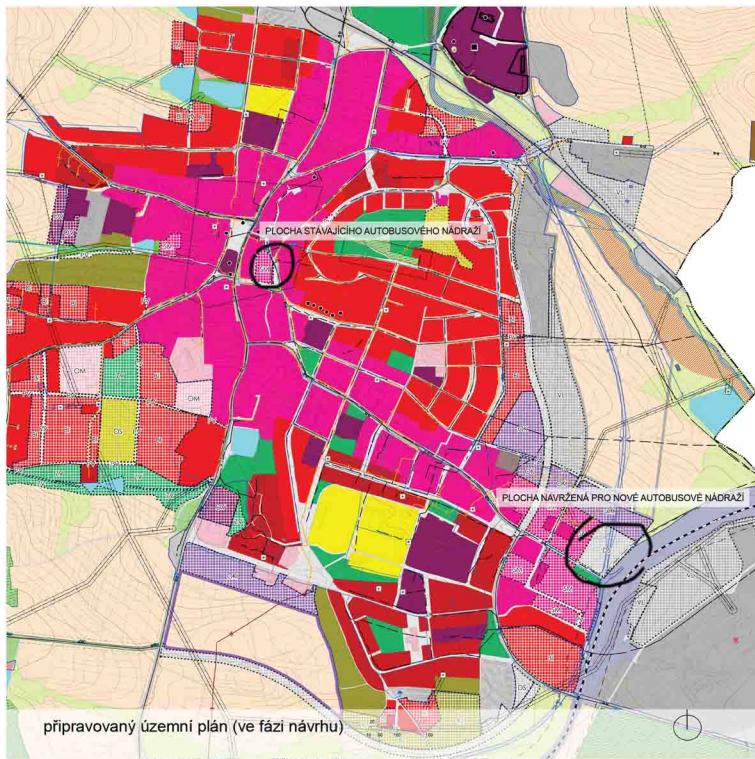
• nemovitá kulturní památka
□ území s archeologickými nálezy

DOPRAVNÍ A TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA

— silnice I. třídy
— silnice II. a III. třídy
●● cípovna
●● lukačka kosa
— vodovodová hra vnitřní ochranné pásmo
— kanalizace jednorázová gruzová
— vodní nádrž ZVZ
□ traktorovice 220x4 kV
— 110 kV napájecí vnitřní ochranné pásmo
▲ reg. elektr. stanice v Výšk.
✗ komunikační pátrání vnitřní ochranné pásmo

připravovaný územní plán_legenda

Přesun autobusového nádraží

Fotodokumentace

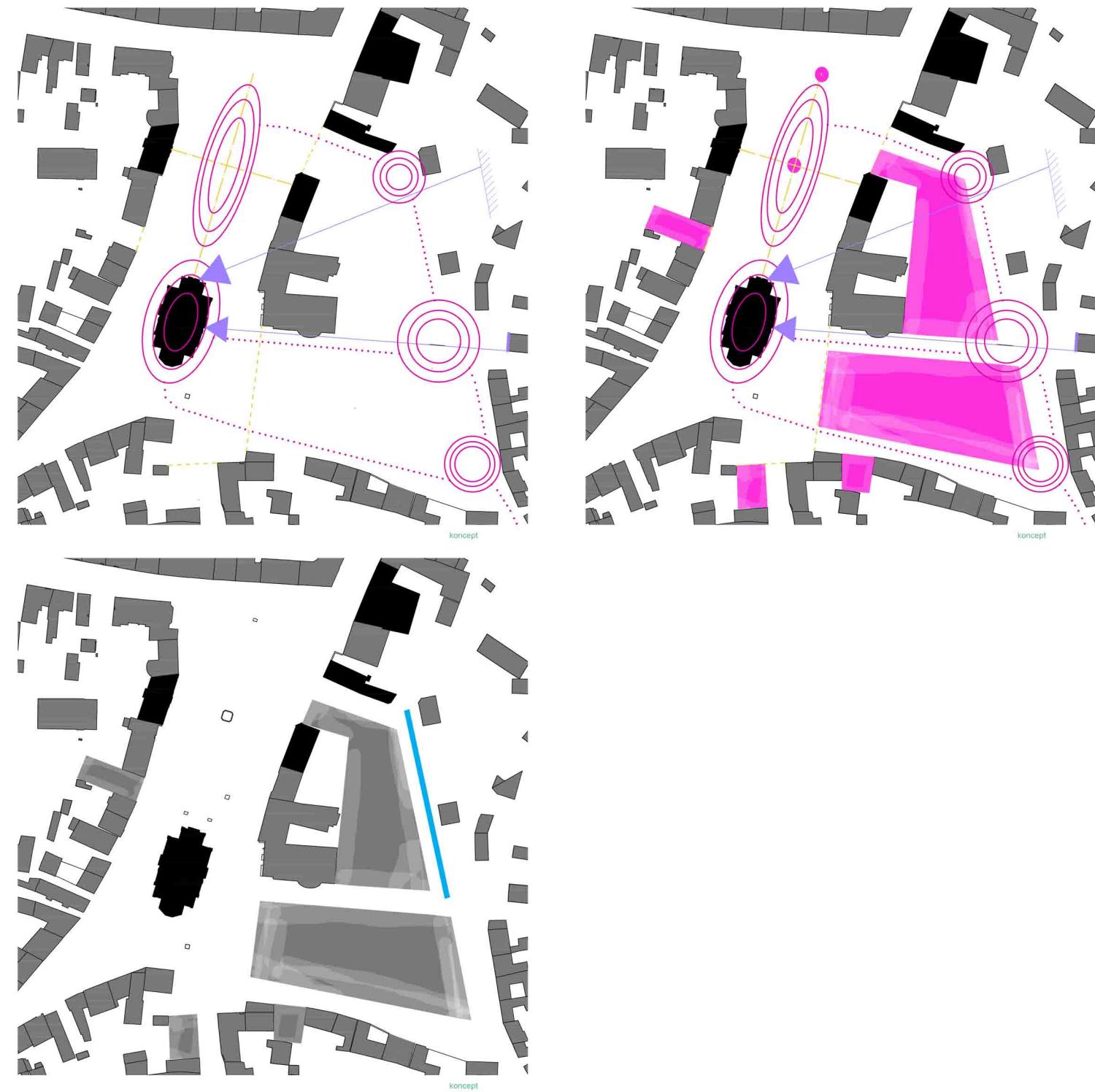
Koncept

Základním východiskem řešení je přesun autobusového nádraží mimo centrum města, návrat půrizených funkcí a činností do města a s tím související obnova struktur a měřítka.

Dispozici náměstí celkově narušenou demoličními zásahy doplňují v prolukách. Jinak plochu nechávám volnou pro shromažďování a pořádání akcí. V prostoru dnešního autobusového nádraží navazují kompaktní městskou zástavbou, která spoluuvádí po svém obvodu specifické charakterysty ulic Růžová, Havlíčkova, Pod Farou.

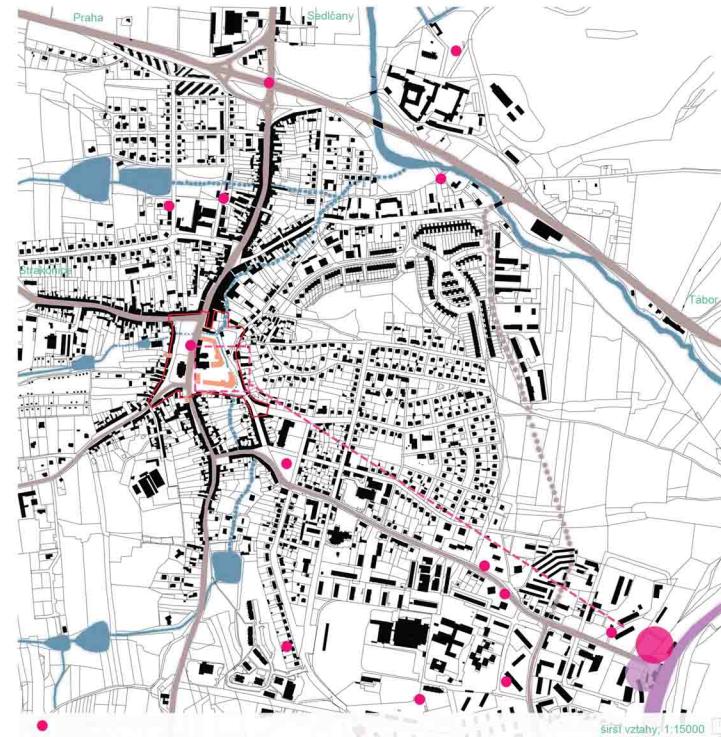
Navržené kompoziční schéma nové zástavby je založeno na obnově uliční sítě, respektování uličních čar stávající zástavby, zvýraznění os významných budov a průhledech na pozitivní architektonické dominanty – kostel sv. Bartoloměje, starou radnicí, průčelí domu Č. Holase.

Novým urbanistickým prvkem je propojení Havlíčkovy ulice s náměstím podél obchodního domu Centrum. V ulici Havlíčkova je odkryt potok, který tudy nyní vede zatrubněný. Dále tato ulice propojuje „plácky“, každý s jinou kvalitou, s hlavním náměstím. Tak vznikají prostory s intimní atmosférou, které jsou naprostou protiváhou k hlavnímu volnému otevřenému náměstí.

Návrh

Situace širších vztahů

Situace řešeného území

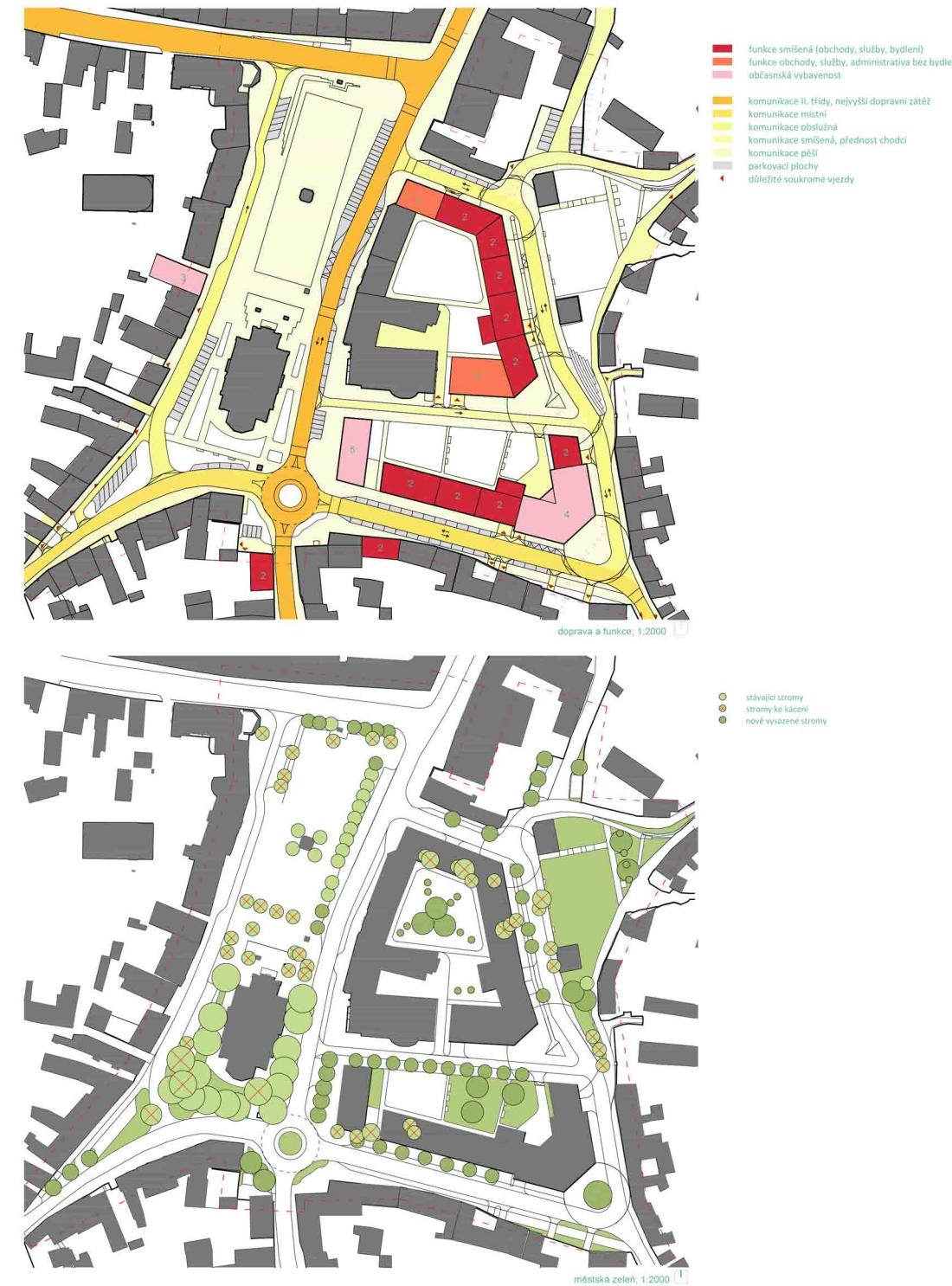
Technické situace

Plošné a prostorové uspořádání a funkční využití: Nová zástavba koresponduje se stávající zástavbou typickou pro centrum Milevska. Navržené objekty jsou 2 – 3 podlažní s obytnou, komerční nebo administrativní náplní. Mají živý uliční parter a parkování pro rezidenty integrované v suterénu. Objekty jsou členěny tak, aby to odpovídalo navazující zástavbě. Návrh počítá s demolicí budovy městské policie a přilehlých garáží. Navrhují konkrétně jedno z možných funkčních uspořádání celku. Vedle budovy České spořitelny v severovýchodní části náměstí navržena nová budova městské policie. Jihovýchodně na ní navazuje blok bytových domů s přízemím určeným pro obchody a služby. Vedle obchodního domu Centrum je navržen dům s volnými plochami k pronájmu, kde se předpokládá administrativa nebo obchody a s přízemím opět pro obchody a služby. Ve druhém jižním městském bloku se opakují bytové domy s přízemím. V jihovýchodním rohu bloku předpokládám významnější funkci a navrhují zde hotel. A dům v jihovýchodní části náměstí bude s ohledem na značnou exponovanost sloužit jako komunitní centrum, které v Milevsku úplně chybí. Tyto funkce jsem ve schématech prověřila.

Dopravní infrastruktura:

Koncepce dopravní infrastruktury je založena na přemístění autobusového nádraží k vlakovému nádraží, zřízení nové autobusové zastávky na náměstí E. Beneše a realizaci jihovýchodního obchvatu města. V návrhu očekávám vedení autobusových linek přes novou zastávku na náměstí E. Beneše, která obstará obsluhu centrální části města. V městě u vlakového nádraží tak bude umožněn pohodlný přestup mezi jednotlivými druhy veřejné dopravy. Předpokládá se vybudování terminálu a odpovídajícího parkoviště. Pro zklidnění silnice II/105 (u náměstí Čs. legií), by měl být v souladu s územním plánem vybudovaný jihovýchodní obchvat.

Pro zlepšení plynulosti dopravy na křižovatce Růžová – Čs. legií je zde navržen kruhový objezd. Parkovací stání pro návštěvníky centra jsou navržena v uličních profilech. Je jich celkem 109. V ulici Pod Farou 15 (1 invalida), Čs. legií 37, u kostela 24 (2 invalidé), u radnice 6 (1 invalida) a v Růžové ulici 27. Kolmé parkování na východní straně náměstí bude sloužit v době trhů jen pro trhovce. Navrženým řešením zvyšuje prostupnost území pro pěší a cyklisty. Navazuje na stávající komunikační systém. Šířky jízdních pruhů redukují a tím rozšiřují stávající a nevyhovující chodníky.

Technické situace

Veřejné prostranství a zeleň:

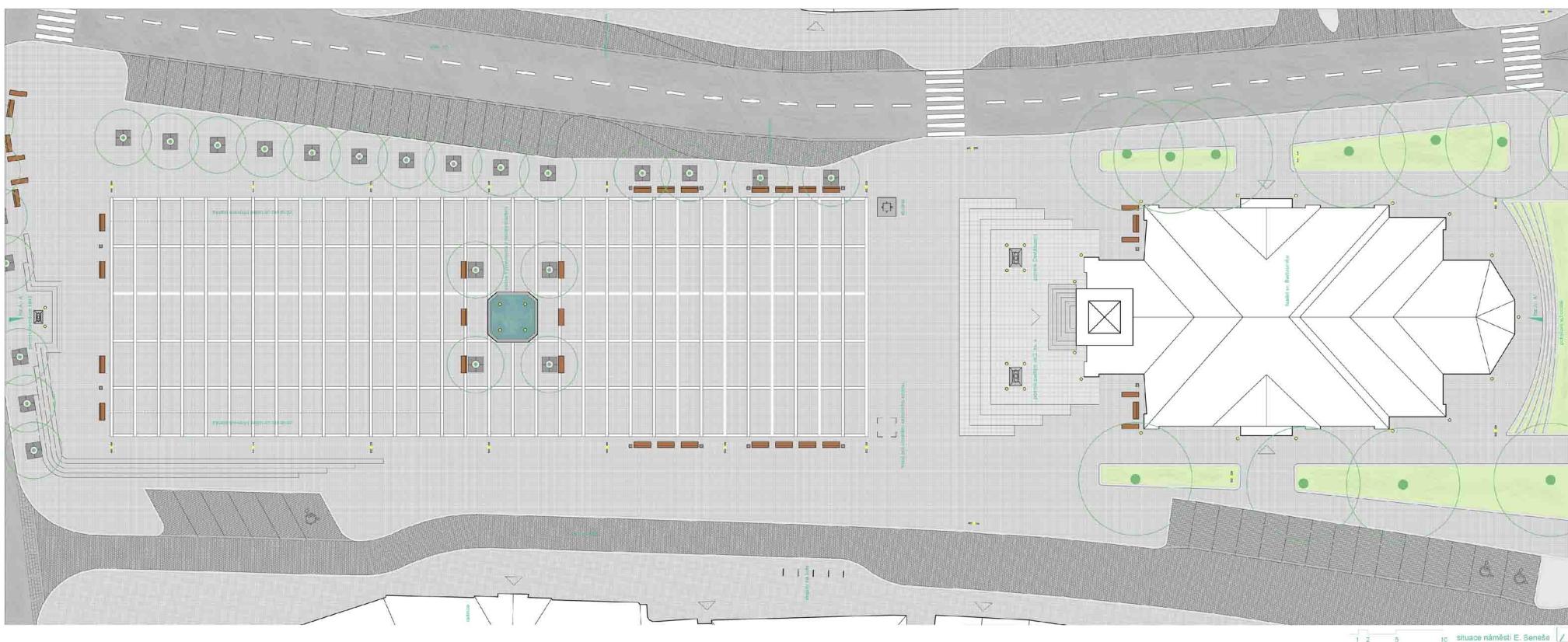
Náměstí je navrženo jako prostor s funkcí reprezentativní, rekreační, tržní a společenskou. Na průsečík os kostela a radnice vracím původní kašnu a toto místo doplňuji lavičkami. Severní část má charakter volného prostranství, kde se mohou konat trhy. Jižní část náměstí je reprezentativní s kostelem sv. Bartoloměje. Stávající stromy kolem kostela jsou velmi hodnotné, ale snižují dominantu kostela. V návrhu zůstanou pro svou hodnotu většinou zachovány, ale vykáceny budou před hlavním průčelím kostela.

Navržené uliční profily mohou vytváret městský prostor s aktivním parterem i prostorem pro parkování i dopravní funkci. Profil ulic Růžová a Čs. legií a Pod Farou odpovídá dvoupruhovému uspořádání s podélným a kolmým stáním a prostorem pro pěší doplněný výsadbami stromů. Havlíčkova ulice je také dvoupruhová bez parkování. Vede tudy v širokém chodníku odtrubněný potok. Spojnice mezi Havlíčkovu ulicí a náměstím je jednosměrná, určená pouze pro dopravní obsluhu a rezidenty. To je zdůrazněno tím, že chodníky a cesta jsou ve stejné výšce. Ulice Švermová je jednosměrná a je respektována ve svém stávajícím stavu.

Parter a mobiliář:

Důležitým materiálem veřejného prostoru je žula jako místní kámen. Pro zdůraznění a odlišení jednotlivých prostorů je použita různá skladba, struktura a barevnost. Pojízdné komunikace jsou navrženy s živčným povrchem s výjimkou ulice Švermovy v části u náměstí, a spojnice Havlíčkovy ulice a náměstí. Barevné řešení cti přírodní charakter použitých materiálů.

Situace náměstí E. Beneše

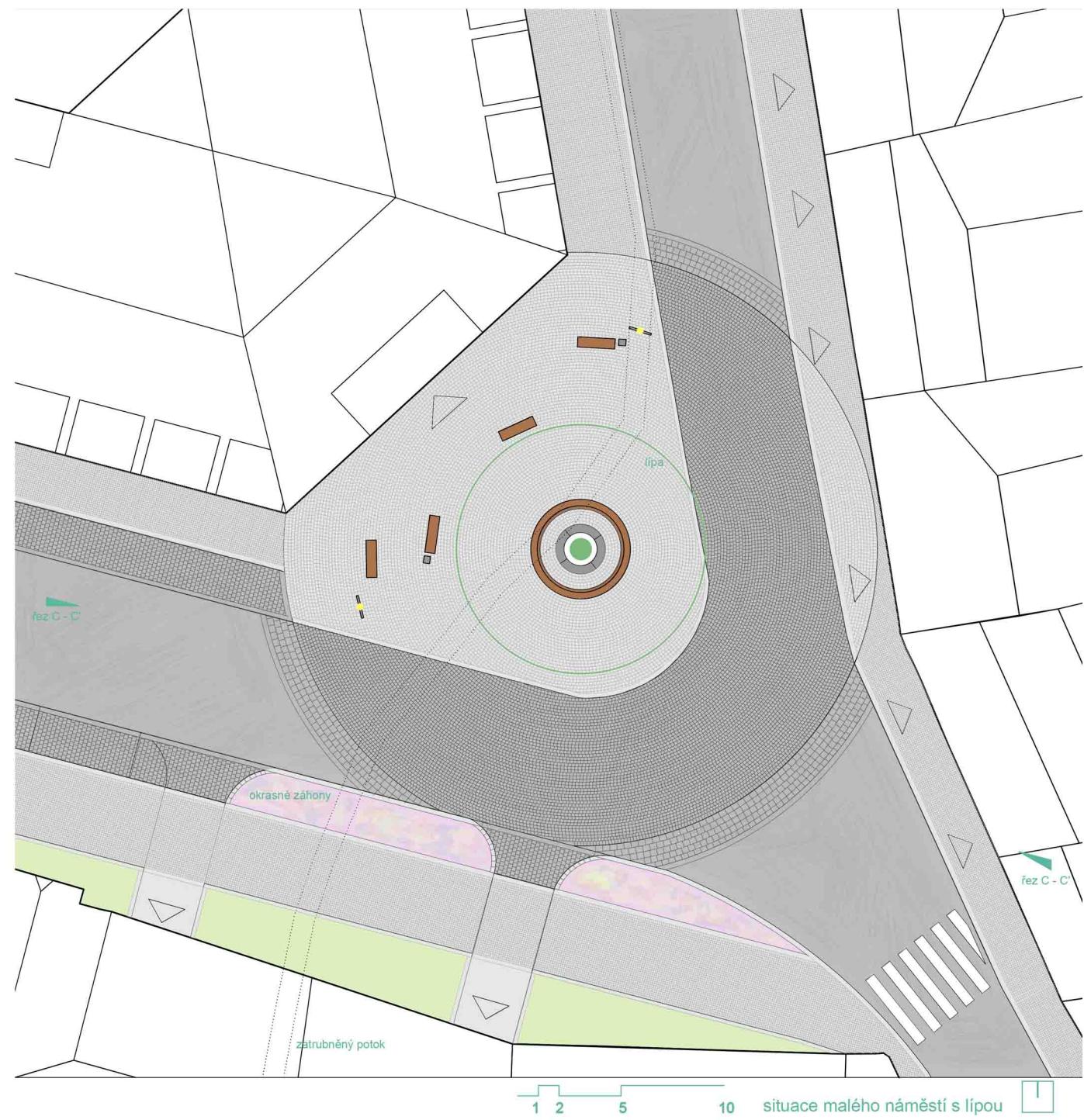
Situace plácku s kašnou

Řezopohled pláckem s kašnou

Situace plácku s lípou

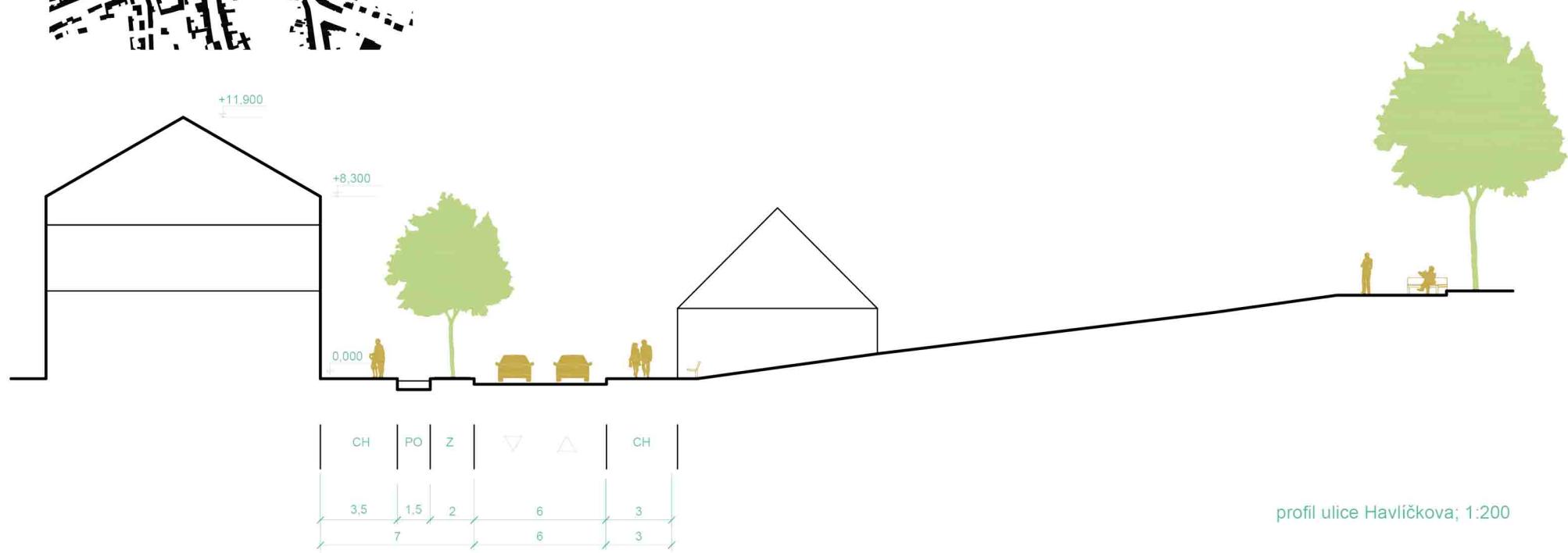
Řezopohled pláckem s lípou

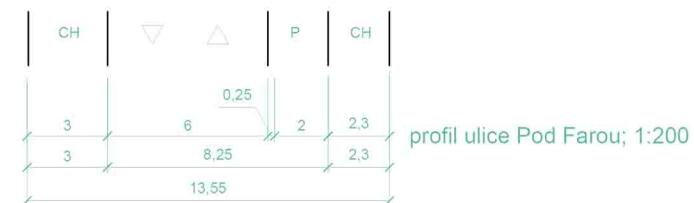
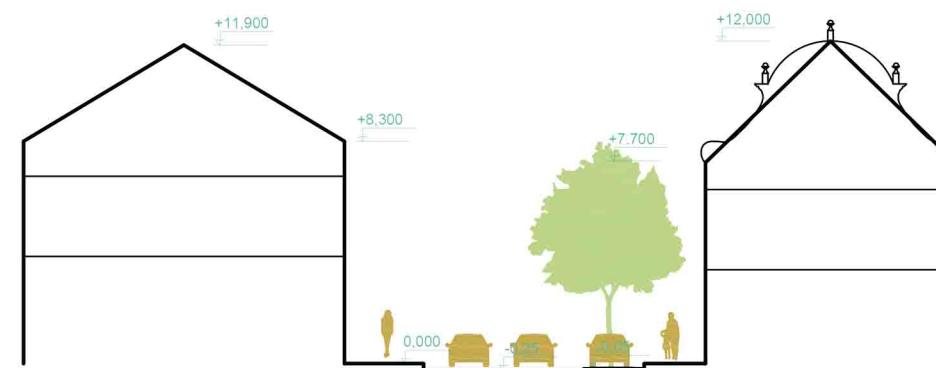
Uliční řezy

profil ulice Čs. legií; 1:200

Uliční řezy

Uliční řezy

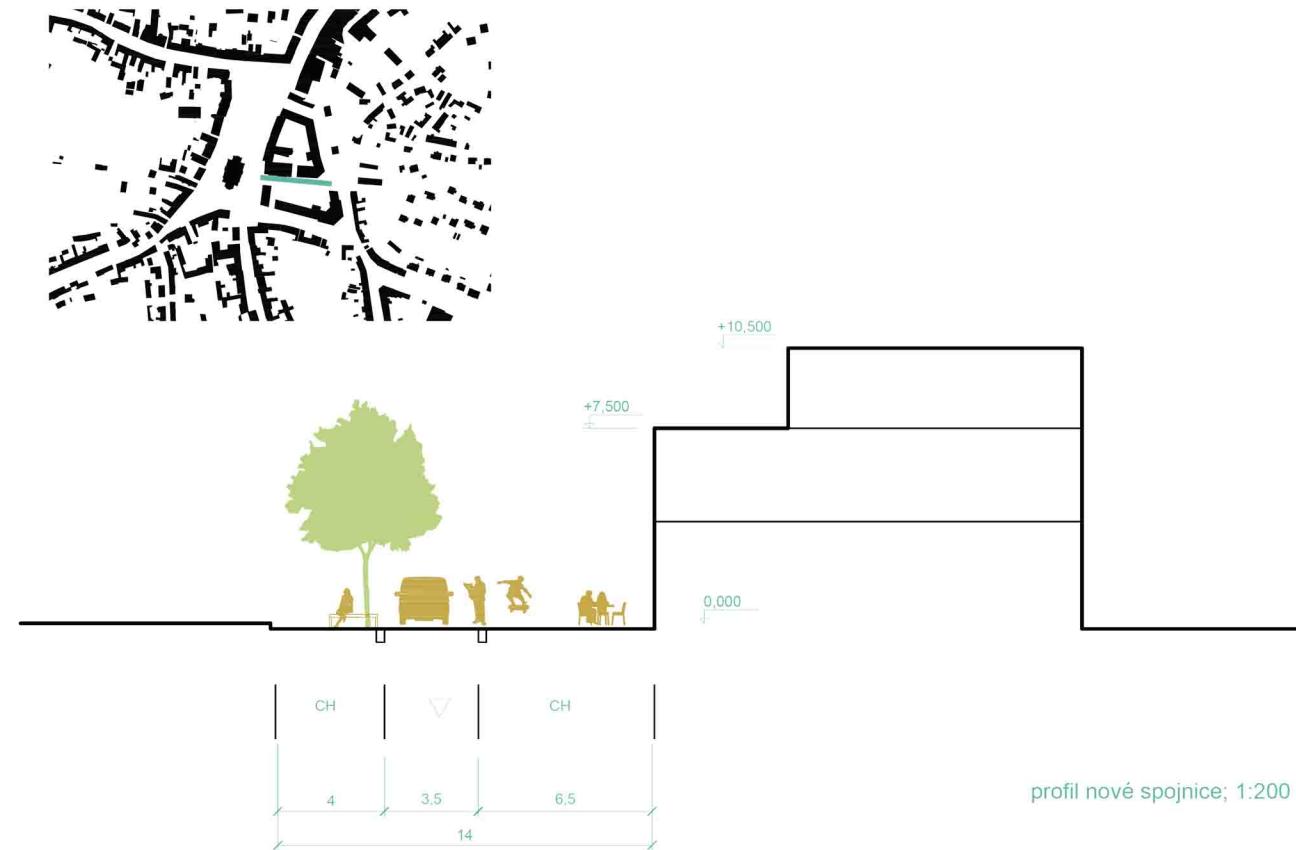
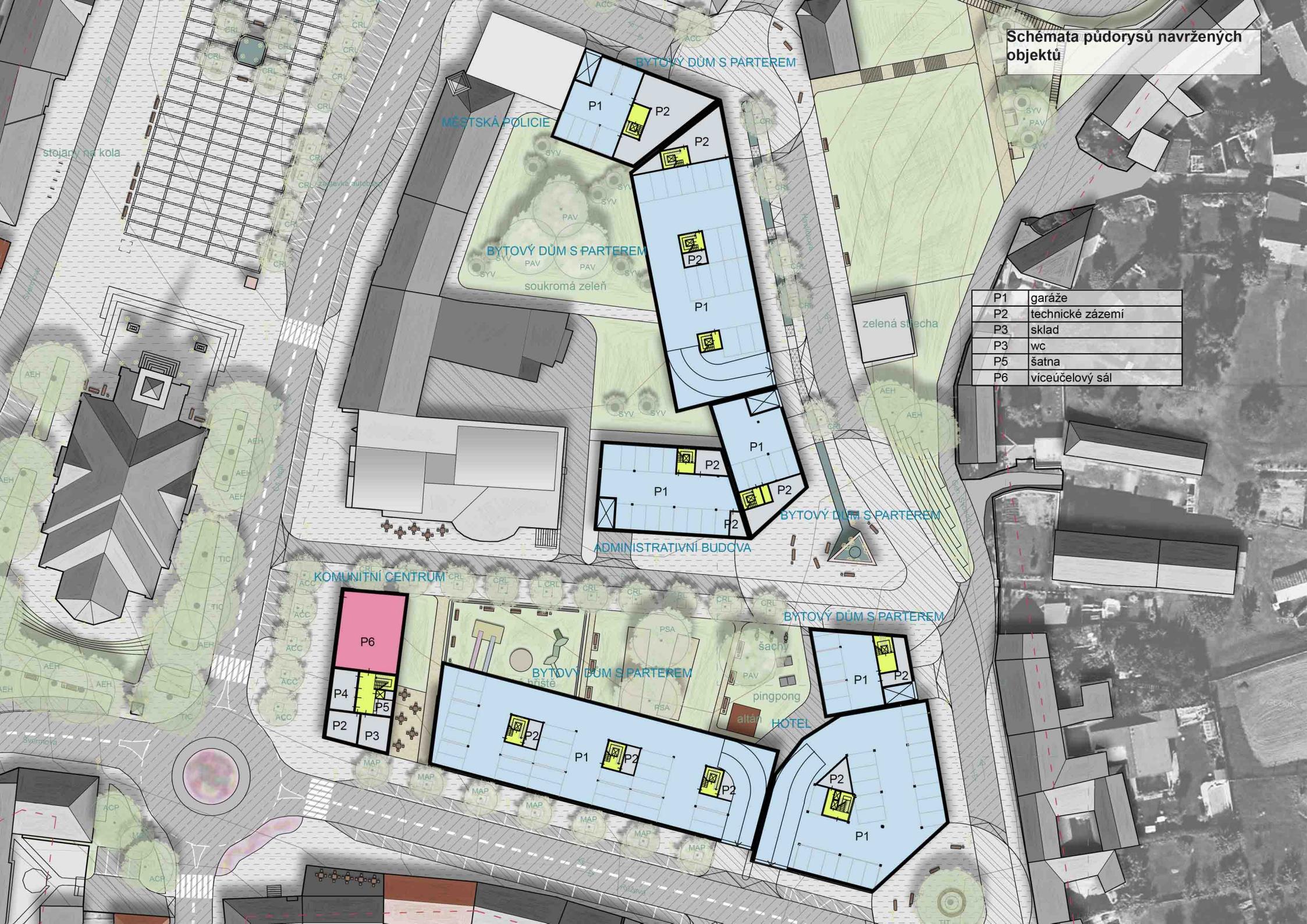

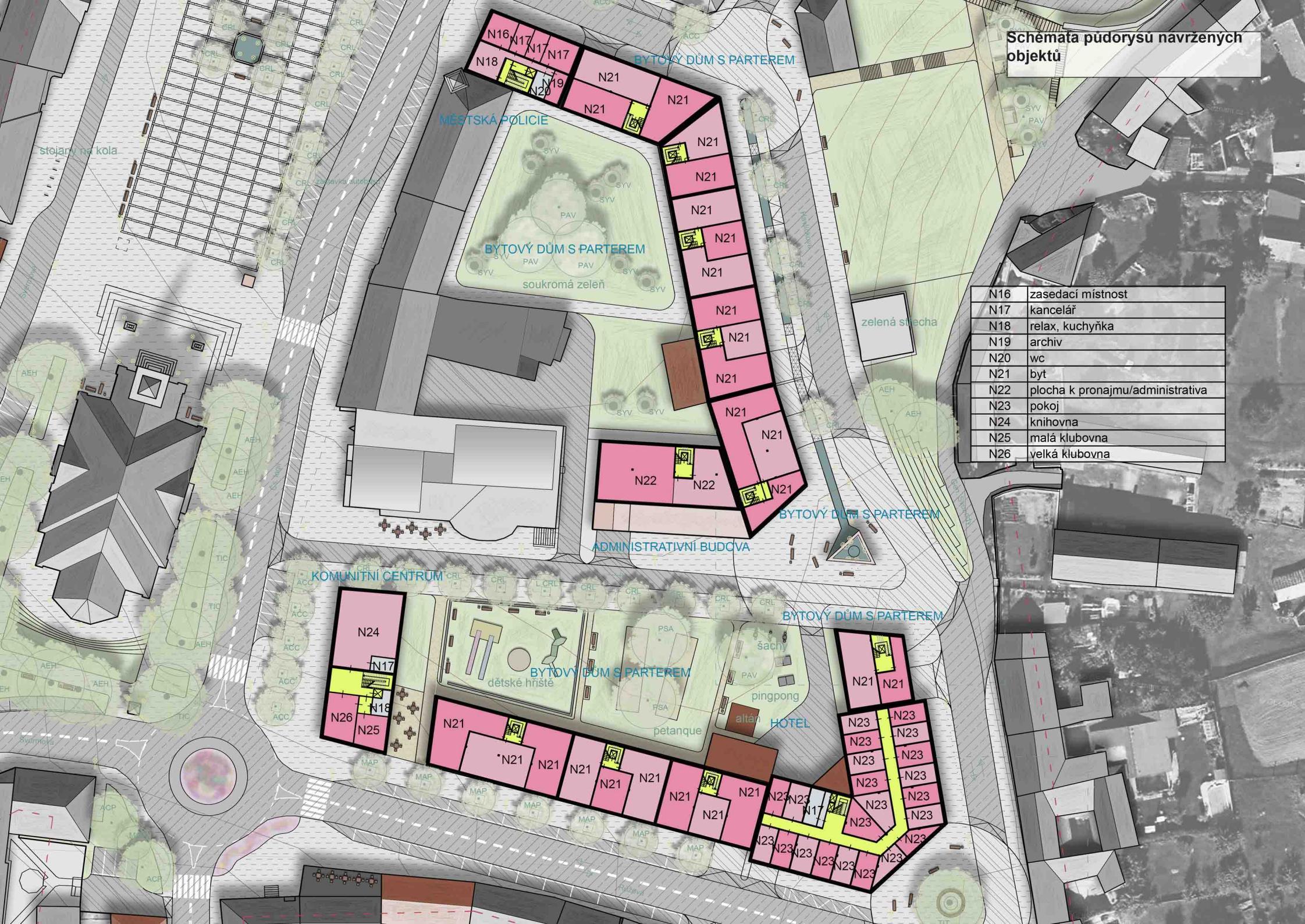
Schéma půdorysů navržených objektů

Schémata půdorysů navržených objektů

Schéma půdorysů navržených objektů

Vizualizace

Závěr

Zdroje:

AMBROŽOVÁ, Zuzana a KULHÁNKOVÁ, Zora, 2011. Hlavní náměstí malých měst v ČR. Urbanismus a územní rozvoj. Praha: Ústav územního rozvoje: 2011, č. 2. 29. ISSN

ČERMÁKOVÁ, Eva. Veřejné prostory jako kulturní a sociální platforma města. Disertační práce. Brno: Fakulta architektury VUT, 2009. 157 s.

HRŮZA, Jiří a ZAJÍC, Josef. Vývoj urbanismu I. Praha: Vydavatelství ČVUT, 1995. ISBN 80-01-01342-1.

KUČA, Karel. Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Praha: Libri, 2011. ISBN 80-85983-13-3.

MARHOLD, Karel. Sídla- urbanistická typologie II. Praha: Vydavatelství ČVUT, 1996. ISBN 80-01-01467-3.

SCHMEIDLER, Karel. Sociologie v architektonické a urbanistické tvorbě. Brno: Zdeněk Novotný, 2001. ISBN 80-238-6582-X.

ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. Veřejné prostory v územně plánovacím procesu. Brno: VUT v Brně Fakulta architektury Ústav teorie urbanismu, 2003. ISBN 80-214-2505-9.

www.google.cz

www.praha.eu

www.milevsko-mesto.cz

www.inhabitat.com

www.archiweb.cz

www.landezine.com

www.mapy.cz

Ráda bych poděkovala za cenné rady, trpělivost a vstřícnost nejen po dobu zpracování mého diplomu panu architektovi Sedláčkovi.

Děkuji také svým nejbližším za významnou podporu, především rodině za důvěru a pochopení, které se mnou měli.